

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010285
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6918010285.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Antala a prísediacich Ing. Samuela Urbana a JUDr. Anny Zsóriovej v trestnej veci obžalovaného I. H., T.. XX.XX.XXXX D. M. G., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. júna 2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: I. H. Z. M. V. , T.. XX.XX.XXXX v M. G., trvale bytom Y. XX, prechodne bytom R., R. - G. XXX, okres M. G.,

sa spod obžaloby, ktorou mu je kladené za vinu, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2017 do 02.02.2018, v rodinnom dome v R. - R., G. Č.. XXX, okres M. G., pod vplyvom alkoholu nadával svojej družke Z. M., T.. XX.XX.XXXX D. R., okres M. G., trvale bytom R. - R., G. XXX, že je kurva a že ho podvádza, opakovane sa jej kvôli tomu vyhrážal zbitím a zabitím, počas týchto útokov jej dal najmenej päťkrát facku, pravidelne ju každú druhú, tretiu noc budil počas noci aj dvakrát zo spánku, kedy jej rozprával o nevere a že ho oklamala a jeho protiprávne konanie vyvrcholilo dňa 20.01.2018, kedy ju pod vplyvom alkoholu bil po celom tele, hodil ju na zem, vynadal jej do kuriev, následne ju škrtil a dusil s čím prestal až keď plakala a krvácala z úst a naposledy dňa 02.02.2018 po tom, ako sa Z. M. vrátila z nákupu z mesta R. domov, jej opäť nadával, že ju dobre v obchode vyjebali a že ju on zbije a rozkope, čím svojím konaním spôsobil Z. M. zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie, a uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol dňa 23.11.2017 Okresným súdom Banská Bystrica, sp.zn. 4Pp/57/2017 podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona účinného do 31.12.2016, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/266/2012 zo dňa 24.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 3To/141/2013 zo dňa 08.01.2014,

t e d a

blízkej osobe mal spôsobovať fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, bezdôvodným odopieraním spánku a uvedeného konania sa mal dopustiť aj napriek tomu, že bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody za taký čin prepustený,

a tým mal spáchať

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobotě podal dňa 06.06.2018 pod č. konania 1Pv/59/18/6609-52 obžalobu na obvineného I. H., T. XX.XX.XXXX v M. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.06.2018 po prednese obžaloby prokurátorom, poškodená uviedla, že si nárok na náhradu škody neuplatnila v prípravnom konaní a škodu nežiada ani teraz.

Obhajca obžalovaného vo svojom stanovisku k podanej obžalobe uviedol, že skutočnosti tak, ako sú obžalovanému kladené za vinu, sa nestali, a pokiaľ áno, tak išlo skôr o jednorazové konanie, ktoré by bolo možné právne kvalifikovať maximálne ako prečin nebezpečného vyhrážania.

Obžalovaný I. H. na hlavnom pojednávaní dňa 28.06.2018 podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu, dodal, že nič také nespáchal a že sa s družkou len hádali.

Pri svojom výsluchu k veci samej uviedol, že s družkou sa hádali kvôli deťom, pretože ona na ne bezdôvodne kričala, on sa ich len zastával a z toho vznikali hádky. Na doplňujúce otázky uviedol, že dňa 20.01.2018 oslavovali v domácnosti narodeniny dcéry, všetci pili alkohol, tak on, ako aj družka a ich deti, pričom počas oslavy sa nič zvláštne nestalo, len keď družka išla vonku na záchod a potom keď sa vrátila, tak plakala, mala modriny a išla jej krv z tváre. On s družkou nebol von, zostal vo vnútri aj s deťmi. Nevedel vysvetliť z akého dôvodu sa k nim do domácnosti dostavila policajná hliadka, uviedol len toľko, že syn Z. mal vypité a že nevedel čo robí.

Poškodená a družka obžalovaného Z. M. uviedla, že s obžalovaným žijú v spoločnej domácnosti asi 23 rokov, majú spolu 13 detí. Po tom, ako sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, bolo podľa nej doma dobre, druh jej pomáhal v domácnosti, ľudia mu však narozprávali o nej zlé veci, a to že mu bola neverná, preto sa kvôli tomu aj pohádali, avšak všetko si v klude vyrozprávali, lebo jeho to trápilo. O sebe samej uviedla, že jej výbušná, dosť kričí a háda sa. K udalostiam, ktoré sa mali stať dňa 20.01.2018 vypovedala tak, že doma pili, oslavovali a vtedy spadla na vonkajších schodoch, pri páde si udrela tvár a ústa a z pier jej tiekla krv. Potvrdila, že druhu udala a podala na neho trestné oznámenie, zároveň však uviedla, že v čase keď oznámenie podávala, tak mala vypité, policajti nezistovali u nej požitie alkoholu a že v tom čase bola aj na neho žiarlivá. Viackrát zopakovala, že ľutuje, že podala takéto trestné oznámenie a že nebol pravda to, čo v oznámení uviedla. Vzhľadom k ňou uvedeným skutočnostiam jej bolo predsedom senátu prečítané trestné oznámenie s tým, aby sa k nemu vyjadrila a ona opäť uviedla, že vtedy mala vypité, berie aj tabletky na ukladnutie a že bola na neho žiarlivá a chcela sa mu pomstiť.

Na doplňujúce otázky ku skutočnostiam, ktoré sa mali stať dňa 20.01.2018, uviedla, že išla vonku na záchod, bola poľadovica a keď sa vracala dnu, tak sa pošmykla na schodoch a spadla na ne. Vonku bola sama, druh bol vo vnútri s deťmi.

Na ďalšie doplňujúce otázky predsedu senátu ku skutočnostiam, ktoré sú kladené za vinu obžalovanému, poškodená uviedla, že keď sa druh vrátil z výkonu trestu, tak sa nehádali a v klude si vyrozprávali o tom, čo mu ľudia o jej nevere narozprávali, druh sa jej nikdy nevyhrážal po tom, ako sa vrátil z výkonu trestu, nikdy ju ani nezbil, fyzicky nenapadol, nekopal ju a ani inak jej fyzicky neublížil. To čo sa malo stať dňa 20.01.2018 si vymyslela, lebo na neho žiarlila, nikdy ju ani v noci nebudil

bezdôvodne. S deťmi vychádzal veľmi dobre, deti ho majú rady, ona je prísnejšia na deti, stáva sa jej, že na ne bezdôvodne kričí a hnevá sa, napríklad, keď zabudne kam niečo položí alebo stratí. Tiež o sebe uviedla, že jej zvykne „prepnúť“ a tento stav vysvetlila tak, že je vtedy nervózna, háda sa najmä s deťmi, lebo má psychické problémy, na čo berie aj tabletky na upokojenie, všeobecný lekár ju vypísal k psychológke.

Na otázku, čo sa medzi nimi najhoršie stalo ako sa druh vrátil z výkonu trestu, poškodená uviedla, že nič a tiež aj, že sa ho nebojí, má ho rada a že jej nič zlé nespravil ako sa vrátil z výkonu trestu.

Na záver uviedla, že keď jej syn Z. telefonoval na políciu toho dňa 20.01.2018, tak bol veľmi opitý, ani nespál doma a keď mu o tom na druhý deň hovorila, tak on ani nevedel čo spravil.

Vo veci boli ďalej vypočutí ďalší svedkovia, a to jednak deti obžalovaného a poškodenej, ale aj nestranné svedkyne, zamestnankyne Detského domova Š. D. R., v ktorom sa nachádzajú niektoré z ich detí.

Svedok Z. H., syn obžalovaného a poškodenej, v prípadnom konaní odmietol vypovedať, na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prisahy však toto svoje právo nevyužil a k veci vypovedal. Pre úplnosť sa poznamenáva, že tento svedok bol vypočutý v neprítomnosti matky - poškodenej Z. M. a podľa § 254 ods. 2 Tr. poriadku bol na čas jeho výsluchu vylúčený z pojednávacej miestnosti obžalovaný I. H., jeho otec. Výsluch bol vykonaný za účasti I. K. I., psychologičky Detského domova Š., R.. Svedok pri výsluchu uviedol, že rodičia sa hádali, lebo otec žiarlil na mamu, avšak podľa svedka nikdy mame nenadával a ani mama jemu naopak. On sa hneval na to, keď sa rodičia hádali a preto sa raz stalo, že nechcel ísť na víkend domov z detského domova. Domov nešiel nie preto, že by mu vadila nejaká konkrétna osoba, napr. otec, ale vadili mu práve tie hádky, ktoré boli určitý čas medzi otcom a mamou. Viackrát zopakoval, že má rád rovnako otca, aj mamu a že mu otec vôbec nevadí a tiež, že otec sa riadne stará o rodinu.

Na doplňujúce otázky uviedol, že nevie prečo dňa 20.01.2018 volal políciu, ani čo hovoril do telefónu s odôvodnením, že sa na to nepamätá. Podľa neho býva mama niekedy k súrodencom „zlá“, vysvetlil to tak, že niekedy sa na mladších súrodencov zbytočne a bezdôvodne hnevá, aj kričí na nich a vtedy sa ich otec zastáva.

Ďalší svedok, tiež syn obžalovaného a poškodenej J. H. uviedol, že nebýva v domácnosti s rodičmi, chodí k nim však často, a to skoro každý deň po práci, býva vedľa nich s priateľkou. Ku skutočnostiam, ktoré sa mali stať dňa 20.01.2018 vypovedal tak, že doma sa oslavovalo, avšak nič sa nestalo, bola len menšia hádka, taká žiarlivostná medzi rodičmi, vie však o nej len sprostredkovane od bratov, lebo už počas hádky tam nebol. O hádke vie od bratov a títo mu tiež povedali, že brat Z. volal políciu, avšak nič sa nestalo.

Aj on na doplňujúce otázky uviedol, že mama zvykne bezdôvodne kričať na mladších súrodencov a že sa ich otec zastáva a že ako sa otec vrátil z výkonu trestu, tak mame žiadnym spôsobom neublížil a nič zlé jej nespravil.

Ďalší syn a svedok I. H. vypovedal tak, že mama zvykne vymýšľať, že je výbušná, a to odvtedy ako mala úraz pri havárii. Po tom, ako sa otec vrátil z výkonu trestu, mame nič nespravil. Aj on potvrdil, že dňa 20.01.2018 mali v rodine oslavu, všetci pili, brat Z. volal policajtov a robil si z nich srandu. Mal podľa neho dosť vypité a bol opitý. Mama s otcom podľa neho vychádzajú dobre, otec ju nebije, ani ju nikdy nebil, len niekedy sa zvyknú hádať. K maminmu úrazu na tvári, ktorý sa mal vtedy stať, uviedol, že išla vonku na záchod a keď sa vrátila dnu, tak videl, že sa utierala, tiekla jej krv a že otec bol vtedy s nimi dnu a nebol vonku. Tento svedok tiež nikdy nevidel, že by otec mamu bil a mama sa ani raz neprišla k nemu sťažovať, že ju otec bije, prípadne, že ju nenechá v noci spať.

Svedkyňa S. Y. tiež vypovedala o tom, že dňa 20.01.2018 bola oslava v rodine a že Z. bol opitý a robil si z policajtov srandu a volal im. Poškodenej sa nič nestalo, okrem toho, že sa pošmykla na vonkajších schodoch a spadla na nich, pričom si udrela nohu. Vzhľadom k rozporu vo výpovedi tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní s výpoveďou v rámci prípravného konania jej podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku bola prečítaná zápisnica o jej výpovedi z prípravného konania zo dňa 03.02.2018 z čl. 85 až 88, a to len jej podstatný obsah, kde uviedla, že ako sa svokor I. H. vrátil z basy, tak sa ho bojí, lebo videla,

ako pred ňou raz zbil svokru, ako aj to, že sa spolu hádajú a najmä keď je opitý, tak je zle a kričí na všetkých. V tejto výpovedi tiež uviedla, že asi pred dvoma týždňami sa v domácnosti svokrovcov pilo, ona aj s druhom I. nepili a odišli domov spať, avšak večer prišiel ku nim Z. a volal jej druha I., aby rýchlo išiel s ním k svokrovcovi. Keď sa I. vrátil, tak jej povedal, že otca odťahol od mamy, lebo ju škrtil. Po prečítaní svedkyňa uviedla, že pravda je to, čo vypovedala teraz na hlavnom pojednávaní a nebola ochotná v ďalšom odpovedať a ani vysvetliť, prečo vypovedala rozdielne teraz na hlavnom pojednávaní a pri výpovedi v prípravnom konaní.

Nestranné svedkyne - pracovníčky detského domova L. G., N. Y., I. I. S., F. Y., I. K. I. sa ku skutočnostiam, ktoré sa mali odohrávať v domácnosti obžalovaného a poškodenej vyjadriť nevedeli. Niektoré z ich detí sú umiestnené v ich detskom domove, chodiajú na niektoré víkendy a prázdniny domov, pričom raz, keď sa tam dostavila matka detí, poškodená M., bolo to niekedy po Vianočných sviatkoch 2017, tak si na nej všimli, že mala pod okom modrinu, čo im vysvetlila tým, že v noci, keď spala s deťmi na jednej posteli, tak ju dcéra udrela lakťom pod oko. Všetky tieto svedkyne uviedli, že deti majú otca rady a niektoré ho chodili aj navštevovať, kým bol v predchádzajúcom výkone trestu odňatia slobody, ako napríklad aj Z.. Niektoré zo svedkýň sa vyjadriť, že mal. Z. nehovorí stále pravdu, zvykne veci vysvetľovať tak, aby sa javil okoliu v lepšom svetle (svedkyne Y. a I. I.). Viaceré z týchto svedkýň uviedli, že jeden víkend nechcel ísť Z. domov, pretože mu vadilo, že doma boli hádky a že sa tam pilo.

Okrem výsluchu uvedených svedkov, boli podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku boli so súhlasom prokurátora a obžalovaného čítané aj zápisnice o výsluchoch svedkov K. K. a I. X., pričom svedok K. nič podstatné k prejednávanej veci neuviedol a svedkyňa X. vypovedala o tom, že po tom, ako sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu, tak chodil s družkou von, držali sa za ruky, nepočula sa ich hádať, ani také nevidela, podľa nej je obžalovaný dobrý chlap.

Vo veci bola vypočutá aj znalkyňa I. Z. U., ktorá ešte počas prípravného konania vyhotovila znalecký posudok č. 15/2018, pričom predmetom tohto znaleckého posudku bolo posúdiť osobnosť poškodenej Z. M.. Znalkyňa na záveroch svojho znaleckého posudku zotrvala aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, pričom vyšetrením poškodenej nezistila jej sklon ku konfabulácii a tiež sa u nej neprejavujú príznaky syndrómu týranej osoby.

Okrem tohto dokazovania boli podľa § 269 Tr. poriadku predsedom senátu prečítané listinné dôkazy, a to lekárske správy z čl. 172 až 173, výpisy zo záznamu udalosti Obvodného oddelenia PZ Hnúšťa z čl. 178 až 180, správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, správa o povesti z čl. 198, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z čl. 199, odpis registra trestov z čl. 200 až 202. Obžalovaný k prečítaným listinným dôkazom nemal žiadne pripomienky.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátor v podanej obžalobe kládol I. H. za vinu, že skutkom popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku sa dopustil na poškodenej družke Z. M. spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenie osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a podľa § 208 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku (deti) alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórií osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím.

Osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú (porovnaj § 127 ods. 4). Na účely tohto trestného činu je blízkou osobou aj bývalý manžel, druh, bývalý druh atď. (porovnaj § 127 ods. 5).

Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Tohto trestného činu sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti (§ 122 ods. 1). Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (porovnaj R 20/1984-I).

Na naplnenie znakov tohto žalovaného trestného činu treba, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ Tr. zákona.

Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Páchatel'om tohto trestného činu môže byť len ten, kto má týranú osobu vo svojej starostlivosti alebo výchove, zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Vykonaným dokazovaním sa však skutočnosti, ktorých spáchanie je kladené za vinu I. H., nepodarilo preukázať ani jedným z vykonaných dôkazov. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by obžalovaný svojej družke nadával, že je kurva a že sa jej opakovane kvôli tomu vyhrážal bitím a zabitím, ako ani to, že jej počas týchto útokov dal najmenej päťkrát facku a tiež sa nepreukázalo, že by poškodenú pravidelne každú druhú, tretiu noc budieval aj dvakrát zo spánku a že jej rozprával o nevere a ako ho oklamala. Tieto skutočnosti obžalovaný opakovane popieral a pripustil len to, že sa spoločne hádali, avšak tieto hádky vznikali najmä preto, lebo poškodená zvykla bezdôvodne kričať na deti. Túto jeho obranu na hlavnom pojednávaní potvrdili samotná poškodená, ale aj ich deti, ktoré boli vo veci vypočuté, a to Z. H., I. H. a J. H. Z. tiež svedkyňa S. Y.. Ich výpovede v tomto smere sú bližšie zaznamenané a rozobraté už skôr, v častiach kde je uvedené čo ktorý svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal. V súhrne však ani jeden z týchto svedkov spáchanie konania, kladeného za vinu obžalovanému, nepotvrdil. Všetci zhodne uviedli, že obžalovaný ako sa vrátil z výkonu trestu, sa o rodinu staral, na poškodenú - ich mamu nekričal, nebil ju, nevyhrážal sa jej, v noci ju nebudil a ani jej nikdy žiadnym spôsobom fyzicky, ani verbálne neublížil. Pokiaľ samotná poškodená na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní už tvrdila, že žiadne útoky voči nej obžalovaný druh nespáchal, súd túto skutočnosť hodnotil ako vážnu pochybnosť, či k útokom skutočne došlo, naviac keď jej zmenenú výpoveď na hlavnom pojednávaní o tom, že žiadne útoky voči nej neboli, potvrdili aj ďalší svedkovia, a to jej vyššie uvedené deti a S. Y. (družka svedka I. H.). Poškodená vysvetlila na hlavnom pojednávaní, že bola na druha žiarlivá, chcela sa mu pomstiť a tak uviedla v trestnom oznámení, ako aj pri výsluchu v prípravnom konaní nepravdu. Zároveň vo vzťahu k poškodenej bolo zistené a potvrdili to všetci svedkovia z okruhu rodiny, že pred niekoľkými rokmi utrpela úraz pri dopravnej nehode a odvtedy, ako to ona sama nazvala, jej niekedy „prepne“ a vtedy je nervózna, hádava a nevie čo robí.

Rovnako sa obžalobe nepodarilo na hlavnom pojednávaní preukázať, že dňa 20.01.2018 obžalovaný poškodenú družku pod vplyvom alkoholu bil po celom tele, hodil ju na zem, vynadal jej do kuriev a následne ju škrtil a dusil a že dňa 02.02.2018 jej nadával a vyhrážal sa, že ju zbije a rozkope. K udalostiam, ktoré sa mali stať dňa 20.01.2018 boli rovnako vypočutí tak obžalovaný, ako aj poškodená a ich vyššie uvedené deti a všetci zhodne uviedli, že dňa 20.01.2018 v rodine oslavovali, pili alkohol, viacerí boli opití a nikto z nich nepotvrdil konanie, ktoré je obžalobou obžalovanému kladené za vinu. Ich výsluchmi bolo na hlavnom pojednávaní zistené, že poškodená išla z bytu von na záchod, bola zima a poľadovica a keď sa vracala dnu, tak sa pošmykla na vonkajších schodoch a pri páde si poranila tvár a z pier jej tiekla krv.

Žiadnym priamym dôkazom tak nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil na poškodenej družke násilného konania, ktoré je popísané v obžalobe prokurátora.

Zároveň nepriame dôkazy (výsluchy zamestnankýň detského domova, čítané znalecké posudky a listinné dôkazy), ktoré boli ku skutku vykonané na hlavnom pojednávaní, netvorili vo svojom súhrne logickú, ničím neporušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov navzájom sa doplňujúcich a na seba naväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru, tak ako to vyplýva z judikovaného rozhodnutia pod č. R 38/1970 a č. R 38/1968. Z týchto rozhodnutí ďalej vyplýva, že nepriame dôkazy, ktoré síce vedú k dôvodnému podozreniu voči obvinenému, avšak nevylučujú reálnu možnosť, že páchatelom mohla byť aj iná osoba, nie sú dostatočným podkladom na uznanie viny obvineného.

V súdnej veci neexistuje žiaden priamy dôkaz a nepriame dôkazy nevylučovali reálnu možnosť, že sa skutok, tak ako je popísaný v obžalobe, vôbec nestal.

Na uvedenom základe preto súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný I. H. trestne stíhaný a preto obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote zo dňa 06.06.2018, sp.zn. 1Pv/59/18/6609, oslobodil.

blízkej osobe mal spôsobovať fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, bezdôvodným odopieraním spánku a uvedeného konania sa mal dopustiť aj napriek tomu, že bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody za taký čin prepustený, Rozhodnutie bolo prijaté pomerom členov senátu 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.